

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/2/2019
Identifikačné číslo spisu:	7018200954
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7018200954.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dany Wänkeovej vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia o peňažnej sankcii týkajúceho sa U. C. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. marca 2019 v Bratislave odvolanie podané prokurátorkou Krajskej prokuratúry v Košiciach proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Ntc/26/2018 z 29. januára 2019, s následným verejným vyhlásením rozsudku 27. marca 2019 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. januára 2019, sp. zn. 6Ntc/26/2018 s a z r u š u j e.

II. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v aktuálnom znení

sa na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná

rozhodnutie Magistrátneho súdu Mansfield pod číslom 1600142994 zo 4. mája 2016, ktoré sa stalo končným toho istého dňa,

ktorým sa ukladá U. C., nar. XX. R. XXXX v V., trvale bytom V.-R., C. XXX/XX, L., peňažná sankcia v celkovej výške 205,00 GBP, uloženú rozhodnutím o odsúdení pre trestný čin, peňažnú čiastku na súdne trovy alebo trovy správneho konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu a peňažnú čiastku do verejného fondu alebo organizácií na podporu obetí, na tom skutkovom základe, že

dňa 01.01.2016 na XX Z. L., Y., W., L. V. Q XNU mal u seba množstvo kanabisovej živice, kontrolovanej drogy skupiny B v rozpore s odsekom 5(1) Zákona o zneužívaní drog z roku 1971, na rozdiel od oddielu 5 ods. 2 a prílohy 4 Zákona o zneužívaní drog z roku 1971.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom, sp. zn. 6Ntc/26/2018, z 29. januára 2019, postupom podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o z mene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia Magistrátneho súdu Mansfield pod číslom 1600142994 zo 4. mája 2016, ktorým bola U. C. uložená peňažná sankcia v celkovej výške 205,00 GBP, pričom ide o peňažnú čiastku uloženú mu v rozhodnutí o odsúdení pre trestný čin, peňažnú čiastku na súdne trovy alebo trovy správneho konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu a peňažnú čiastku do verejného fondu alebo organizácii na podporu obetí, ktorá bola uložená v tom istom rozhodnutí.

Proti tomuto rozsudku podala riadne a včas odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach (č. l. 49-50), a to pre jeho neúplnosť a absenciu skutkovej vety, t. j. opis skutku, pre ktorý bol odsúdený uznaný vinným a ktorá vždy tvorí nevyhnutnú súčasť každého rozsudku. Poukázala na to, že nestačí v uznávacom rozsudku len konštatácia, že cudzie rozhodnutie sa uznáva vo výroku o vine bez toho, aby v tomto výroku bola citovaná skutková veta, ktorá vždy tvorí nevyhnutnú súčasť každého rozsudku. Prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku, zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vo veci sám rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Krajský súd pochybil, pretože výrok o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia v jeho uznávacom rozsudku je nekompletný.

Ustanovenie § 23 zákona č. 183/2011 Z. z. znie: „Ak tento zákon neustanovuje inak na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok“. Z povahy veci vyplýva, že ide najmä o tie ustanovenia Trestného poriadku, ktoré obsahovo vo všeobecnosti upravujú konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, a teda konanie podľa prvého dielu tretej hlavy piatej časti Trestného poriadku - uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia - § 515 - 521 Trestného poriadku a samozrejme i ustanovenia o rozsudku (§ 163 a nasl. Trestného poriadku a pod.).

Konanie podľa zákona č. 183/2011 Z. z. je konaním *lex specialis* ku konaniu podľa šiestej hlavy tretej časti Trestného poriadku - odvolanie a konanie o ňom, ktoré ako podporné subsidiárne dopĺňa konanie špeciálne. Podľa § 518 ods. 4 tretia veta Trestného poriadku. „Ak (poznámka - najvyšší súd) odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.“ Najvyšší súd je teda povinný (bez možnosti zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu) rozhodnúť o podanom odvolaní s konečnou platnosťou, a preto musí vždy preskúmať napadnutý rozsudok ako celok a napraviť každý chybný výrok v rozsudku o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Preto najvyšší súd rešpektujúc ustanovenie § 518 ods. 4 Trestného poriadku a postupujúc (na základe § 23 zákona č. 183/2011 Z. z) v súlade s ním zrušil celý rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vo veci sám rozhodol.

Výrok o vine je prirodzenou súčasťou a podkladom rozhodnutia o peňažnej sankcii, o to viac, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal súd štátu pôvodu, keďže sankciu možno uložiť len osobe vinnej zo spáchania trestného činu, podmienkou uloženia sankcie je, aby osoba bola uznaná vinnou zo spáchania trestného činu, ktorého právnym následkom je sankcia (§ 31 ods. 1 Trestného zákona, § 2 ods. 4 Trestného poriadku článok 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Preto aj uznávajúce rozhodnutie musí byť kompletne a tvoriť logický celok tak, aby zodpovedalo všetkým kritériám zákonnosti, medzi ktoré nepochybne patrí existencia zákona zodpovedajúceho rozsudku pozostávajúceho minimálne z výroku o vine a z výroku o treste.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že uznávací rozsudok musí obsahovať aj výrok o vine, pričom na obsah výroku o vine v uznávacom rozsudku sa musí aplikovať ustanovenie § 163 Trestného poriadku, a teda aj ods. 3 tohto ustanovenia podľa, ktorého: „Výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým

sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu."

Nestačí v uznávacom rozsudku len konštatovať, že cudzie rozhodnutie sa uznáva v časti peňažnej sankcie bez toho, aby v tomto výroku absentovala skutková veta, ktorá vždy tvorí nevyhnutnú zákonnú súčasť každého rozsudku - § 163 ods. 3 Trestného poriadku. Krajský súd v uznávacom rozsudku neuviedol skutkovú vetu a preto najvyšší súd týmto rozsudkom napravil uvedený nedostatok.

Krajský súd v Košiciach rozhodol správne, pokiaľ ide o samotnú podstatu veci, všetky jeho úvahy a závery týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie uznania cudzozemského rozhodnutia o výkone peňažnej sankcie a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 183/2011 Z. z., prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, považuje najvyšší súd za relevantné, opodstatnené, dostatočné a vyčerpávajúce.

Preto (a s ohľadom na už vyššie uvedené) napadnutý rozsudok zrušil a po doplnení skutku rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.